

עפ"א (תל אביב) 56406-03-14 - עודד קריב - בעצמו נ' עיריית תל-אביב

עפ"א (תל-אביב-יפו) 56406-03-14 - עודד קריב - בעצמו נ' עיריית תל-אביב-יפו
עפ"א (תל-אביב-יפו) 56406-03-14
עודד קריב - בעצמו

נ ג ד

עיריית תל-אביב

ע"י ב"כ עו"ד לוי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[26.11.2014]

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל

פסק דין

לכתובתו של המערער נשלחה הודעה על דו"ח חניה בסך 100 ₪, ולאחר מכן החלו הליכי גבייה מינהליים לתשלום הדו"ח, והוא הגיש בקשה לבטול הליכי הגבייה בנימוק שלא בוצעה המצאה של הדו"ח, ולפיכך הוא לא ידע עליו, וממילא אין אפשרות לגבות חוב שלא היתה לו אפשרות להתגונן כנגדו.

כמו בהודעת הערעור שמונה 18 עמודים בצירוף עשרות עמודי נספחים, נשלחו גם לבימ"ש קמא הודעות ארוכות, מפורטות ומנומקות ועל סמך, ועל סמך תגובת המשיבה לבקשה לבטול ההליכים, נתן בית משפט קמא את החלטתו בלא שמצא צורך לזמן את הצדדים לדיון ע"פ.

כאשר מדובר במסמכים ובקשות הנשלחים ע"י עו"ד ונמסרת לבית המשפט תגובה מפורטת והבקשה עצמה מנומקת בהרחבה יתרה, אין כל צורך שבית המשפט ישמע טיעונים נוספים בע"פ מעבר לטיעונים הנרחבים שקיבל בכתב, ולכן מותר היה לבית המשפט לדון בבקשה ע"ס הנימוקים המפורטים המצויינים בה.

עיקר ערעורו של המערער מופנה כלפי הנושא של המצאת הדו"ח ודרישת הקנס, כאשר לטענתו גם אם נשלח דבר דואר רשום אולם לא נתקבל אצלו, וגם אם לא היה במענו ולכן הושארה הודעה שעליו להגיע לבית הדואר כדי לקבל דבר דואר רשום, הרי כל עוד לא קיבל בפועל את דבר הדואר, כל עוד לא הוכח נמנע במכוון לקבל את דבר הדואר, אין לראות בכך המצאה כדיון.

בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לזמן לעדות את אנשי הדואר כדי ללמוד על הנהלים ובדין עשה זאת, שכן קיימת חזקת מסירה הקבועה בסעי' 44 א' לתקנות סד"פ, ואין צורך בשמיעת אנשי הדואר לגבי נהלים.

די בכך שנשלחה למערער הודעה לתשלום קנס בדואר רשום, ההודעה הושארה במענו ועל כך אין מחלוקת, הטענה היחידה שמאחר ואין הוא חייב לגשת לסניף הדואר כדי להוציא את דבר הדואר שנשלח אליו על פי ההודעה, הרי לא בוצעה המצאה כדיון ומשכך אין אפשרות להמשיך בהליכים.

בית משפט קמא דחה את הטענה ע"ס חזקת המסירה, ובהחלטה מפורטת ומנומקת קבע כי יש לראות את המערער כמי שקיבל את דבר הדואר הרשום, כאשר לא הוכחה המניעה מצידו לקבל את דבר הדואר, ולפיכך הליכי הגבייה נעשו כדיון ובקשתו נדחתה.

החלטת בית משפט קמא מנומקת היטב, ומבוססת ולא מצאתי בטענות המערער עילה להתערבות בהחלטה. יש לציין כי כאשר קיימת זכות ערעור, אין משמעותה חובה לערער על כל החלטה שניתנת ע"י בית משפט הדין בבקשה. זכותו של המערער כעו"ד להגיש בקשות וערעורים על פי החוק, אולם כאשר קיבל את ההחלטה המנומקת של בית המשפט יכול היה להמנע מהגשת ערעור הנושא עשרות רבות של טענות, דפים ומסמכים, כאשר יש לזכור שמדובר בסופו של דבר בדו"ח ע"ס 100 ₪, למרות שהטענה שהמערער מעלה בעיה עקרונית. החלטת בית משפט קמא נכונה, ולכן אני דוחה את הערעור, ומחייב את המערער לשלם למשיבה הוצאות בסך 1,000 ₪. ניתן והודע היום ד' כסלו תשע"ה, 26/11/2014 במעמד הנוכחים.